

situationen. Den havde afbrudt Forbindelsen med Moskva og tilladt Oprettelsen af det danske Frikorps samt paa anden Maade ydet Hjælp til Hvervning af danske frivillige til den finske og tyske Hær. Nu havde den danske Regering den alvorlige Opgave at sørge for, at dens Standpunkt og dens Holdning vandt Indpas i hele det danske Folk. Derfor maatte de, der staar i Opdragelsens Tjeneste og ikke vil eller kan øve en Gerning i den af Regeringen angivne Retning, belæres og vejledes eller ogsaa fjernes. Landets Lærere, Præster, Højskoleforstandere og Ungdomsførere maatte kende Tidens Løsen og rette sig derfter. *Den tyske Folkegruppe* havde for længst taget sit Standpunkt og besat sin Front. Den Loyaltetserklæring, som blev afgivet ved Krigens Begyndelse, var fremdeles Rettensnor for Gruppens Holdning over for den danske Stat. »De Former, vi arbejder under for at lede vor Ungdom ind til dens store Opgaver under og efter Krigen, har fundet Regeringens Billigelse. I øvrigt er vor Indsats selvfølgelig bestemt for det tyske Folk og dets Tarv i dets nuværende Kamp for Ret og Frihed.«

Efter at Partiernes Ordførere havde talt, fremsatte *Statsministeren* nogle Udtalelser, hvoraf følgende Afsnit gengives:

»Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fremdrog den mærkelige norske Udtalelse om *Grønland*. Det er en Selvfølge, at den danske Nation maa fastholde den Ret, som den internationale Domstol tilkendte Danmark, og den maa fastholdes, selv om det er en nordisk Nation, der ønsker at trænge ind. Naturligvis kan man engang tale om de ved en Traktat aftalte Rettigheder i Østgrønland, men det er Danmark, der har Suveræniteten, og derom er der ikke Adgang til Forhandling. Vort Standpunkt er ikke ændret af de Forhold, som Tiden har medført, og vi har, som bekendt, ogsaa Amerikas Tilsagn om, at Grønland efter Krigen vender tilbage til den danske Administration.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte sluttelig i sin Tale om *Besættelsens* Tryk paa Danmark. Naturligvis hviler Besættelsen som et Tryk paa Danmark. Jeg ser imidlertid Besættelsen som et Led i det mægtige Opgør, hvori Tyskland befinder sig for at skabe nye Tilstande i Europa. Man maa ikke forglemme Baggrunden for denne Tilstand ved Bedømmelsen af Situationen. Den danske Regering har, som man ved, en positiv Indstilling til Tidens Problemer og har i den Udstrækning, disse har meldt sig hidtil, medvirket til at løse dem, saa godt som Forholdene tillod det, og vi har med Rigsdagen skabt et Samarbejde, som utvivlsomt vil være en betydelig Fordel, efterhaanden som Udviklingen skrider videre frem.«